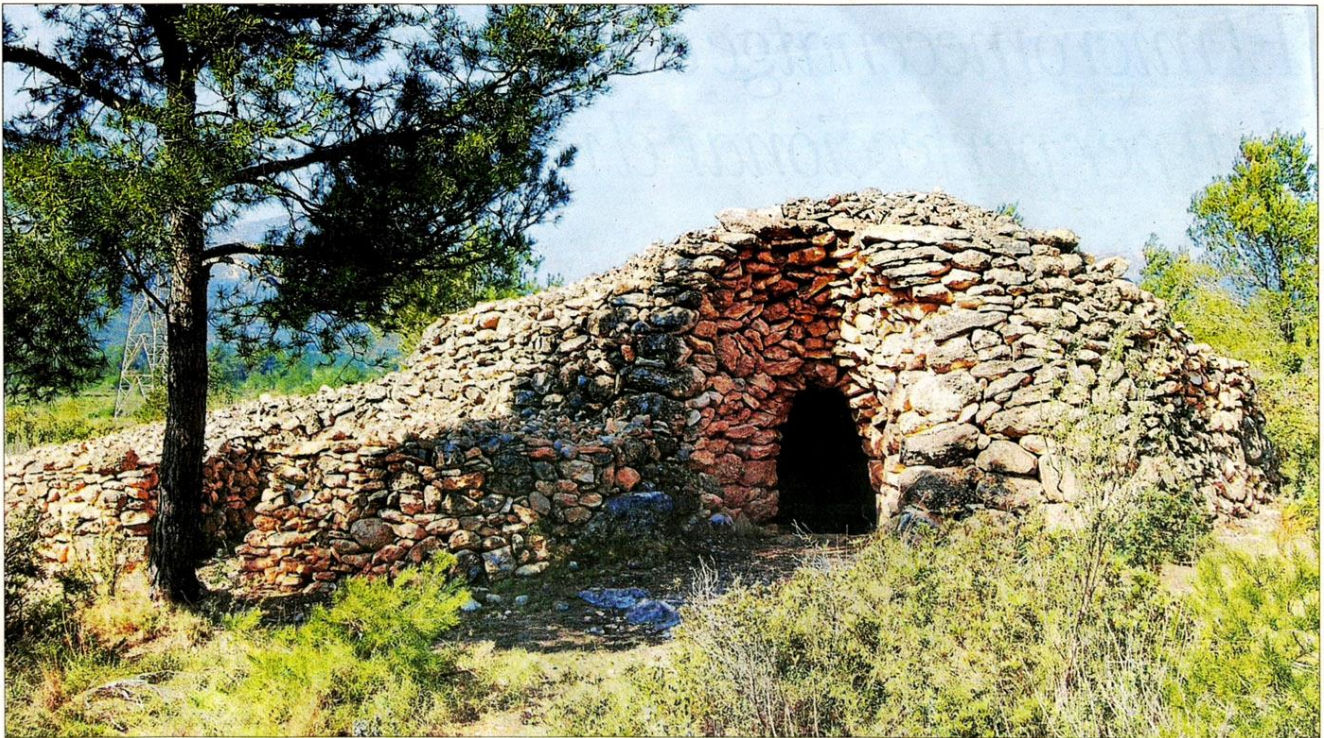

DESCOBRIR LA COMARCA

Les construccions de pedra seca són uns dels principals atractius de l'entorn del municipi mont-roigenc. A la imatge, la barraca Miquel Terna. FOTO: CEDIDA

La vida entre murs de pedra seca

Les barraques de pedra seca són elements identitaris del paisatge rural de Mont-roig del Camp, que en un temps passat van servir com a estructura clau per al funcionament de l'activitat agrària

REDACCIÓ

Les barraques de Mont-roig del Camp tenen una notable diversitat d'estils i formes. Se n'han catalogat 134 en prou bon estat de conservació i algunes són monumentals. Tenen la porta orientada al sud, per tal d'aprofitar el sol i evitar el fort vent de mestral. A l'interior d'algunes construccions, s'hi observem petites cavitats; les situades a tocar de terra (cocons) s'utilitzaven per conservar frescos l'aigua i el vi i altres, situades a mitja altura, servien per protegir els aliments d'algunes bèsties o com a menjadores dels animals que ajudaven el pagès.

Els camps erms requerien feines preparatòries per tal de poder-los conrear. Sovint, en arrabassar-los, afloren a la superfície pedres que servien per construir habitatges i també per enlairar marges.

La majoria de les barraques de Mont-roig del Camp estan cobertes amb la tècnica de falsa cúpula. El mètode de construcció consistia a posar una filada de pedres damunt d'una altra, sense l'ajut de cap material d'unió. Calia que les pedres tinguessin un lleuger desnivell cap a l'exterior, per dificultar l'entrada de l'aigua de la pluja, que lliscava cap enfora. Sovint, damunt de la coberta, s'hi posava una capa de terra i pedruscall i s'hi plantaven lliris de Sant

Josep, que amb les seves fines arrels relligaven i aïllaven el sostre.

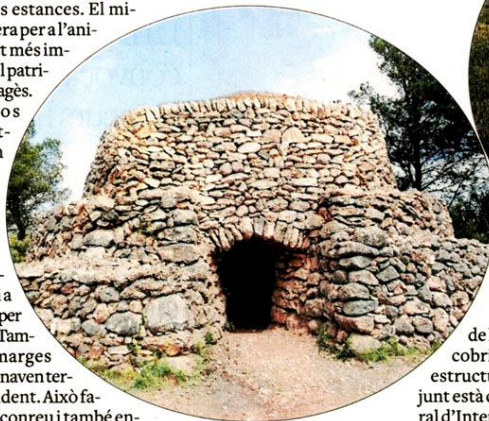
Al l'interior, a prop de l'entrada, les pedres resten ennegrides pel fum, testimoni del foc a terra per coure els aliments i dotava d'un cert confort les estances. El millor espai era per a l'animal: la part més important del patrimoni del pagès.

Pagesos especialitzats eren els constructors, ja que tenien els coneixements i experiència necessaris per bastir-les. També feien marges que es glaonaven terres en pendent. Això facilitava el conreu i també enlairaven els murs que separen les propietats o delimiten els camins.

Si sobraven pedres, s'amuntegaven en algun indret. Es poden trobar munts de pedra amb una perfecta distribució, definint formes geomètriques que expressen certa intencionalitat estètica.

Actualment hi ha una ruta senyalitzada que voreja tres quilòmetres

A Pesquera, imatge de la barraca Jaume de la Cota, una de les més grans. A la dreta, la construcció Comuns del Pellicer. FOTOS: CEDIDES

Hi ha una ruta que permet descobrir onze d'aquestes construccions

de la T-310 i que permet descobrir fins a onze d'aquestes estructures històriques. El conjunt està catalogat com a Bé Cultural d'Interès Local i, aviat, cinc barraques passaran a ser Bé Cultural d'Interès Nacional.

El treball de recerca i catalogació d'aquestes construccions va ser realitzat per Esther Bargailló i J. M. Martí Rom, que van comptar amb la col·laboració del Grup Drac Verd de Sitges. D'aquest esforç va sorgir un documental en vídeo i un llibre. Cal destacar que

la primera menció la van fer Salvador Vilaseca i la seva filla Maria Lluïsa Vilaseca al X Congreso Nacional de Arqueologia, celebrat a Maó (1967).

Fitxa tècnica:

Barraques de pedra seca
Entorn rural de Mont-roig del Camp
Centre Miró: 977 837 337
www.pedrasedacamont-roig.com
info@pedrasedacamont-roig.com
Oficina de Turisme: 977 179 468
www.mont-roigmiami.cat